

[Margrete Auken]

er jo punkter, hvor Det Radikale Venstre og SF har været i god snak med hinanden længe. Der er vi helt på linje.

Det, vi så bad om, var, om vi nu ikke, fordi det presser sådan på, kunne prøve at få indført den omvendte bevisbyrdes tankegang, som er tankegangen i Brundtlandkommissionen, således at vi anerkender, at naturen er i denne sårbare forfatning, og i forbindelse med, at vi indfører en ny strategi, en omvendt strategi, begynder at sige: Vi sætter os nogle klare mål.

Jeg ved, at ministeren ikke er vild med årstal. Det er en af de sjove omvendelser, der er foregået i denne tid. Det er ikke for at håne, men efter at vi på ministerens foranledning havde vedtaget et hav af årstal, var det pludselig skidt med årstal. Årstal løser ikke problemet, men det ville være godt, om vi kunne få det udmøntet lidt klarere, om vi kunne se, hvordan ministeren rent faktisk vil prøve at dreje udviklingen. Det var det, vi efterlyste, netop fordi sagen er så alvorlig, som den er.

Lad så det være det sidste, jeg skal sige i forbindelse med den kampagne, vi skal i gang med, og som de fleste af os er enige om. Skal vi have folkelig opbakning til den, så tror jeg, det er vigtigt, at vi ikke snyder på Alvoren og omfanget af problemerne. For folk ved det godt. Hvis vi går ud og bilder dem ind, at det er tilstrækkeligt med en NO_x-reduktion på 50 pct., så ved de godt, det ikke passer. Hvis vi derimod siger, at det er det, vi kan klare nu, men vi arbejder energisk på at forbedre målsætningerne, fordi vi ved, vi skal op på 80 pct., og vi ved, det skal ske snart, og hvis vi tilsvarende på en række andre områder har klar tale om, hvor store problemerne er, og på den måde får folk i tale, så de kan høre, at vi ikke prøver at lave fup med dem, så tror jeg også, vi har en chance for at lykkes med vores kampagne og få det gode samarbejde, vi gerne skulle have med bevægelser og organisationer, Folketing, erhvervsliv, og hvad ved jeg.

Fru Helle Degn nævnte trafik. Nu får jeg lejlighed til at prøve såvel trafikministerens embedsmænd som trafikministeren af i morgen, for det er da fuldstændig rigtigt, at hvis vi ser på, hvad de foretager sig, så er der ikke en smule sammenhæng mellem det, der ligger i denne plan, og så det, der ligger dér. Socialdemokraterne har været med til at vedtage det vås, det er så en anden side af sagen, men det kigger vi på. Men det kommer i morgen. Nu fester vi i dag.

Knud Lind (FP):

Jeg læste en dag i en avis, der skulle gøre sig morsom: Hvorfor sover hr. Arne Melchior?

Efter at have hørt fru Margrete Aukens og ministrenes taler, tænkte jeg ved mig selv: Det er fuldstændig irrelevant tale. Man skulle hellere spørge: Hvorfor kan de øvrige holde sig vågne?

Der er desværre et enkelt afsnit i regeringens handlingsplan, som er meget, meget magert. Statsministeren var ikke rigtig inde på det, og der var heller ikke nogen af de andre ministre, der havde lyst til at komme med nogen oplysninger desangående. Det gælder spørgsmålet: Hvad koster denne handlingsplan fra regeringen for miljø og udvikling? Det får vi ikke noget at vide om. De økonomiske konsekvenser for handlingsplanen fylder kun siger og skriver en side i planen, ude at der er angivet et eneste tal. Man siger ganske kort på side 28 i handlingsplanen:

»Der kan ikke sættes pris på opfyldelsen af kravet om bæredygtighed . . .

På den anden side er det også klart, at opfyldelse af handlingsplanens målsætninger på de enkelte områder – herunder gennemførelse af de konkrete initiativer, der er skitseret i planen – kan nødvendiggøre en meget betydelig resourceindsats i både den offentlige og den private sektor.«

Hvor store udgifter skal erhvervslivet så plages med? Det vil jeg godt spørge statsministeren om. Vi må da kunne få bare et lille bitte tal. Vi må jo huske på, at efter dagens dagsordensforlig mellem KVR, SF og Socialdemokratiet kan det blive ret dyrt, det her. Vi kan konstatere kort og godt, når vi har læst afsnittet om de økonomiske konsekvenser, at lov om prismærkning ikke gælder for statslige miljøplaner, heller ikke for den indoktrineringskampagne, som skatteborgerne nu ifølge det motiverede dagsordensforslag skal plages med.

Uden på omslaget til regeringens handlingsplan har man sat et meget smukt slogan. Det er et slogan ud fra Brundtlandrapporten, »Vor fælles fremtid«. Hvis denne handlingsplan er vores fælles fremtid, så kan jeg godt forstå, at Danmarks dygtige og driftige erhvervsfolk søger til udlandet. Den borgerlige regerings fælles fremtid består i at smadre dansk landbrug med vandmiljøplanen og forøge de kommunale skatter, uden at de forventede miljøeffekter